

Změna je výzva

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách slovy apoštolskými: Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit:

O jedno jsem prosil Hospodina a jen o to budu usilovat: abych v domě Hospodinově směl bydlet po všechny dny, co živ budu, abych patřil na Hospodinovu vlídnost a zpytoval jeho vůli v chrámu. (Žalm 27,4)

Píseň: 642 (Už svítá jasný bílý den)

Modlitba:

Hospodine, Bože náš i dnes se radujeme a veselíme z tvých darů. Ty nenecháváš svůj lid, aby si vystačil jen s tím, co si dokáže obstarat a zařídit sám. Jsi s námi na naší cestě. Posíláš nám svého Ducha, aby nás posiloval a napomínal. Prorážíš temnotu našich beznadějí. Dáváš nám poznat, že Ti na nás záleží. Posíláš k nám své svědky a necháváš je vyprávět příběhy spásy. Vždy znovu dáváš povstat ze dna našich pádu a naplňuješ naše prázdné ruce svými dary. Možná nás v poslední dobou naplňuje hořkost, možná tíží různá trápení, s nímž si nevíme rady, možná již nemáme chuť k životu víry. A tak Tě Pane, prosíme postav nám před oči příběh svého Syna Ježíše Krista a svého Ducha – a znovu nás pro jeho sílu, naději a smyslnost oslovuj jako své děti. Amen.

I. Čtení:

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v listě Koloským, v 1 kapitole, od 15-17 verš.

*15 On je obraz Boha neviditelného, prvorozený všeho stvoření,
16 neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi – svět viditelný i neviditelný; jak nebeské trůny, tak i panstva, vlády a mocnosti – a všechno je stvořeno skrze něho a pro něho.
17 On předchází všechno, všechno v něm spočívá. (1Kol 1, 15-17)*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: 366 / S278 (PO)

Kázání:

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná ve vybraných verších, z knihy Skutky apoštolské v druhé kapitole.

22 Muži izraelští, slyšte tato slova: Ježíše Nazaretského Bůh potvrdil před vašimi zraky mocnými činy, divy a znameními, která mezi vámi skrze něho činil, jak sami víte.

23 Bůh předem rozhodl, aby byl vydán, a vy jste ho rukou bezbožných přibili na kříž a zabili.

24 Ale Bůh ho vzkřísil; vytrhl jej z bolestí smrti, a smrt ho nemohla udržet ve své moci.

32 Tohoto Ježíše Bůh vzkřísil a my všichni to můžeme dosvědčit.

33 Byl vyvýšen na pravici Boží a přijal Ducha svatého, kterého Otec slíbil; nyní jej seslal na nás, jak to vidíte a slyšíte.

36 Ať tedy všechen Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem.“

37 Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: „Co máme dělat, bratři?“

38 Petr jim odpověděl: „Obráťte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého.

39 Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh.“ (Sk. ap. 2, 22–23, 32–33, 36–39)

Milí bratři, milé sestry vztah víry v Boha a vztah člověka k církvi dnes řeší mnoho lidí a docházejí k závěru, že církev, a to rozumějte – ta CÍRKEV, kterou mnozí zažily v jejích

projevech, není dnes potřebná – pro **růst víry**. Nad takovým závěrem se můžeme pohoršovat, můžeme lomit rukama nebo naříkat, ale přece bychom to měli brát vážně. O Duchu Svatém věříme, že je to **Rádce, Utěšitel a Pomocník**, který působí v našem světě, v našem společenství, ale také v našich životech.

Hospodin má s námi své plány a schopnosti a používá si nás podle své vůle. Není omezen na žádné **hranice viditelné církve**, kterou mi známe, nebo v ní žijeme. Povolává si různé lidi, kteří z vlastního rozhodnutí budou ochotní pracovat na jeho díle, těmto **vyvoleným** pak posílá na pomoc svého Ducha.

Církev totiž nezaložil ani Petr, ani Luther s Kalvínem, ani Hus, ale sám **Kristus**: založil ji s tvrzením, že to je **společenství věřících**, že to má být **společenství jeho lidu**. Proto to nestojí a nepadá na významných a duchaplných osobnostech z církevních dějin. Opravdové společenství roste pod vlivem **Božího Ducha**. Ten přichází jako plachá holubice, nebo jako vítr. Totiž nevíme odkud, nevíme kdy. Občas přichází, když sami ztichneme a budeme ochotní poslouchat Boží Slovo. Přichází a přináší **pomoc, nebo napomenutí. Povzbuzení, nebo utěšení**. Je to Dárce posláni od Boha Otce, aby nám byl na blízku v časech, kdy se nám žije těžko.

Skutečná živá víra – jenom ta mění lidi, společnost i svět, protože vychází od samotného Hospodina – skrze jeho Syna JK – podporovaná Duchem Svatým. Je nezávislá na církevních strukturách, farářích, či biskupech. Není ovlivněná lidským úspěchem, či selháním. Všechno je závislé pouze **na milosti dané od Boha**. Pět **Solas (jedině)** reformace ukazuje, že spása přichází **jedině vírou** – bez jakýchkoliv skutků člověka, **jedině Boží milostí**; spásu si nemůžeme zasloužit, **jedině skrze Krista** – ne nějakého jiného prostředníka; **jedině podle Písma** – ne na základě mimobiblických učeních. Chvála za spasení patří **jedině Bohu**, bez jakéhokoliv nároku na vlastní zásluhy či zásluhy Církve.

Martin Luther nazval toto učení článkem, se kterým Církev stojí a padá. Jde o zvěst Písma, která je zcela v protikladu s tím, co hlásají všechna ostatní náboženství světa, v protikladu s myšlením **neznovuzrozeného člověka**. Pro takového je přirozené ptát se: „Co musím udělat, abych se zalíbil Bohu?“ Doktríny pěti „Solas“ krátce a výstižně vyjadřují učení evangelia, za které apoštol Pavel vede boj.

Promluvit do duše lidem (jak to uměli Kristus, Petr, či Pavel) a podnítit je k zamýšlení, nebo k nějakému pohnutí k změně – to je touha každého společenství i kazatele. Současně však každý z nás má touhu slyšet slovo, které ho může povzbudit, které mu něco řekne k jeho dané situaci (to co právě prožívá). Slovo, které mu **pomůže** v jeho hloubce problému anebo hanby. Slovo, které mu **ukáže**, že ještě není ztraceným synem/dcerou.

Změna člověka, světa i samotné Církve začíná s **Božím oslovením**, které bodá v srdci, mění zvyky a hýbe svědomím. Reakce na **Slovo** je počátkem působení Svatého Ducha. To je způsob, kterým si Bůh povolává každého z nás. **Boží Slovo** se někdy na první slyšení stává nepříjemným, jako ostrý meč. Ale má moc začít vykonávat proces změny, proměny a transformace. Přináší uzdravení vztahu pro nás samé i pro naše okolí. I zklamání z Církve v nás může někam pohnout a může nás dobře nasměrovat.

Petrovo kázání začíná obviněním. Tento učedník říká: Jenom se podívejte, co udělali: Ukřižovali jste Ježíše. Odstranili jste toho, kdo Vám svým slovem a životem postavil zrcadlo – před váš život. Zlikvidovali jste Toho, koho vám sám Hospodin poslal, Toho, kdo žil tím, co vyznával. Jenže Bůh Ho vzkřísil, a tak dokázal na Něm svou moc. **Bůh nesnáší, když jedno mluvíme a něco jiného konáme**. Nepotřebuje vlažné lidi, kteří mění své rozhodnutí podle toho, jaká je zrovna situace.

Změna, kterou přináší víra v Boha, začíná pokáním a lítostí, že to, v čem jsme žili, nebo v čem momentálně žijeme, co za sebou tvoříme a necháváme, anebo co ignorujeme, není vůbec v pořádku.

Petrovi posluchači se napříč tvrdým slověům neodvrátili, neuzavřeli se do sebe. Slyšeli svědectví od člověka, který **zklamání, hanbu a lítost zažil ve vlastním životě**. Poslouchali je od apoštola, kterému horlivost a zbožnost nestačila, který zradil vlastní zásady. On si však nechal odpustit, nestydl se vrátit zpět. Proto jeho slovo oslovuje – lidé na něm vidí, že to, co mluví, myslí vážně.

Když se tohoto Petra – posluchači, kteří byli dotknuti **mocí slova**, ptají, co mají dělat, odpovídá jim: „**Čiňte pokání.**“ Změňte postoj svého smýšlení! Odvráťte se od bludu a neštěstí, které tvoříte ve svých rodinách i ve svých společenstvích. **Přijměte Boží milost.** Nechte si odpustit. Nespoléhejte se na své zásluhy, na svou zbožnost, na svoji historii, ani na své slavné předky. **Zkuste začít znovu.** Jinak. Uvědomte si, že potřebujete Hospodina ve svém životě, abyste našli pravý smysl života. Bůh je i dnes připravený přijmout vás. Otázka je však nasměrovaná na nás - či my jsme připravení přijmout Krista? Boží milost, která nám byla daná stále platí. **Bůh svůj slib milosti neruší, ani nezruší.**

Petr v závěru své řeči opakuje, že zaslíbení Boží platí nejen pro nás, ale je dáno i našim dětem, je dáno všem, kteří jsou vzdálení. Dokonce i našim nepřátelům. Pán Bůh od nás očekává, že přijmeme lidi, kteří na mnohých místech nejsou přijatí.

Můžeme být **směrovaní** k hodnotnému životu. Můžeme se **naučit**, abychom přestali být radikálními tam, kde to není potřeba. Můžeme být **povzbuzení**, abychom už nemlčeli, tam kde by se hodilo říct jasné Slovo. Můžeme **mlčet**, když budeme mít nutkání něco nepravem kritizovat. Můžeme **utěšovat druhé**, když prožívají vážné problémy se zdravím, ve vztazích.

Když budeme o pokání jen mluvit, nebude to stačit. Naše změna, je jako odpověď na Kristovu výzvu – **čiňte pokání.** Je to Ježíš Kristus, který vykupuje člověka z moci hříchu. Amen

Píseň: 675 (Přijď již)

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Všemohoucí Bože v této chvíli Tě chceme prosit také za lidi, které potkáváme v našich životech:

- Za lidi, kteří jsou bez domova, kteří nemají střechu nad hlavou – dej jim ujištění, že ten lepší domov mají u Tebe.
- Za lidi, kteří trpí hladem a žízní, kteří si nevědí sami pomoci – dej jim naději, že u Tebe je všeho dostatek a hojnost.
- Za lidi, kteří se ocitli uprostřed války a nepokojů, kteří se bojí o vlastní život – podej jim pomocnou ruku, která vysvobozuje a zachraňuje.
- Prosíme také za rodiny, v kterých se vyskytují spory a nenávisť – naplň tyto vztahy touhou po smíření a pokoji.
- Všichni ve svých starostech, nemocech a nejistotách, prosíme o Tvého Ducha, aby nás ujišťoval, že naše životy, které jsme svěřili do Tvých rukou, že to všechno má smysl.

Otče náš....

Píseň: 649 (V Tobě je radost) / S135 (PO)

Posláni:

V každý čas se v Duchu svatém modlete a proste, bděte na modlitbách a vytrvale se přimlouvejte za všechny bratry. (Ef 6, 18)

Požehnání:

20 A Bůh pokoje, který pro krev stvrzující věčnou smlouvu vyvedl z mrtvých velikého pastýře ovcí, našeho Pána Ježíše,

21 nechť vás posílí ve všem dobrém, abyste plnili jeho vůli; on v nás působí to, co se mu líbí, skrze Ježíše Krista. Jemu buď sláva na věky věků! Amen. (Žd 13, 20-21)

Píseň: 489